

DĚDICTVÍ LZE SPRAVEDLIVĚ VYPOŘÁDAT JEN MÁLOKDY...

*Zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději
na dědictví, které nepomine, na dědictví skvělé
a trvalé. (1 Petr 1,3-4)*

Dědictví vyvolává staré vzpomínky i neřešené křivdy

Dědictví je tématem téměř každé rodiny. Spravedlivě ho lze vypořádat ale jen málokdy. Nedědí se totiž jen hmotná část pozůstalosti. Do dědictví patří i kladné a záporné emoce, radosti, zranění, bolesti... Vypořádávání dědictví tak vyvolává i staré vzpomínky, neřešené křivdy. Proto se dědické řízení v některých rodinách stává (dalším) spouštěčem rozkolu a způsobuje bohužel až doživotní nepřátelství. I za Ježíšem přišli jednou dva bratři, kteří se nemohli shodnout v otázce dědictví... Téma dědictví se nás prostě vnitřně dotýká.

Navzdory všemu těžkému můžeme svůj pohled obracet k Ježíši

Biblický text v úvodu pochází z listu apoštola Petra adresovaného křesťanům, na které tvrdě doléhalo pronásledování. Apoštol Petr pozvedá jejich zrak k Ježíši a jeho zaslíbením. Nabízí jim útěchu a světlo, aby dokázali vnímat, že se uprostřed jejich bolestné situace nic nemění na tom, že Bůh je miluje, že je s nimi a že se jen dovršuje Boží plán spásy v čase. A že se nemají odradit od svého (každodenního) poslání a povolání. Trápení a krize je tak nemají zmást a stát se jim kamenem úrazu. Mají pro ně být naopak očistou, aby byla jejich víra a láska ryzejší.

Navzdory všemu těžkému a beznadějnému co prožíváme, můžeme tedy svůj pohled obracet k Ježíši a jeho zaslíbením. Můžeme se opírat o jistotu, že žádná křivda, těžkost nás od něho nemusí oddělit a že jen u Boha máme své trvalé místo. Jedině on je naším plnohodnotným a nekonečným dědičným podílem. Nemusíme se proto nechávat odvádět od svého poslání a úzkostlivě se zajišťovat sami na úkor druhých. Nemusíme si ani úzkostlivě sami zajišťovat spravedlnost a vršit tak mnohdy další křivdy... Můžeme se (neustále) odevzdávat do jeho vedení, náruče a péče.

Protože zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine, na dědictví skvělé a trvalé. (1 Petr 1,3-4)